

1

2

3

- 1 A budapesti kínai iskolában a csengetést egy dallam jelzi. Az itt tanuló magyar gyerekek élete megváltozik attól, hogy vegyes iskolába járnak
- 2 Az elsősök kínaiórán a magyar diákoknak igyekezniük kell, hogy tartani tudják a tempót kínai társaikkal
- 3 A kínai kisfiú a magyar betűk leírását gyakorolja. Azok a gyerekek, akik motiváltak a nyelvtanulásban, azoknak nem jelent nehézséget az írás elsajátítása

FOTÓ: BURGER BARNA

ERDÉLYI ZSUZSANNA
IGAZGATÓNŐ

NAI

semmi gond, mehetsz a rizsföldekre dolgozni. A tanulást nem fogják fel, sokkal inkább lehetőségként fogják fel, amitől ha megfosztanak valakit, az önmagában elég büntetés.

A kínaiak számára idegenül hangzik az a szülői vád is, miszerint ha a gyerek nem tanul, az a tanár hibája. A kínaiak szerint nem a tanár dolga motiválni, nem neki kell kitalálni, kit mivel lehet rávenni, hogy érdekelje a tanulás.

NÉPSZERŰ A MAGYAROK KÖRÉBEN

„Egy gyermek élete olyan, mint egy papírlap, amelyen minden arra járó nyomot hagy” – olvassuk a kínai mondást az aula falán. Találószerű mondat, hiszen az idejének élete is alapvetően megváltozik attól, hogy vegyes iskolába járnak. A 2004-ben, a kínai és a magyar állam között létrejött megállapodás nyomán alapított oktatási intézménybe kezdetben jellemzően csak Magyarországon élő kínai szülők írták be a gyerekeiket. Ma azonban a 262 tanulójuk között majdnem fele arányban vannak a magyarok, és ez évről évre növekszik. A magyar szülők körében ugyanis érdekes módon idővel kimondottan népszerű lett az iskola.

Egy részük azt reméli, ha a gyerekük megtanul egy olyan nehéz és a külföldiek által ritkán beszélt nyelvet, mint a kínai, az komoly előnyt jelent majd számára a munkaerőpiacon. Kína ma a világ vezető gazdasági hatalma, nagy értéke van annak, ha valaki beszéli a nyelvüket. Sok magyar szülőnek szimpatikus a kínai munkaetika, és azt gondolják, ha kínaiak közelében nő fel a gyerekük, rá is átragad az ő szorgalmuk, munkabírásuk. És persze van, akinek meggyőződése: a gyereke nemcsak attól gazdagodik, ha megtanul egy idegen nyelvet, de attól is, ha észrevétlenül, de annál érezhetőbben megtanulja tolerálni azt, aki tőle különböző.

Az igazgatónő szívmengető történeteket mesél arról, hogyan védik meg magyar társaik a kínaiakat, ha a szemben lévő iskola diákjai csúfolják őket. Nem is kell ahhoz barátoknak lenniük, hogy érezzék: tenniük kell valamit, ha a másikat ok nélkül bántják. Előfordult, hogy a kínai szülők először egy magyar iskolába írták be a gyerekeiket, akit ott annyi atrocitás ért, hogy át kellett írni ide.

Az emigránsok gyerekeinek élete akkor sem lenne könnyű, ha nem bántanák őket. Egyik napról a másikra kerülnek egy

FOLYTATÁS
A KÖVETKEZŐ OLDALON